

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/5/2025
Identifikačné číslo spisu: 9514100050
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9514100050.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci proti obžalovanému L. Š. pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2025 v Bratislave prerokoval odvolania prokurátora a obžalovaného L. Š. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 26. marca 2025, sp. zn. 4T/15/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje.

Podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vec sa vracia Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 26. marca 2025, sp. zn. 4T/15/2014, obžalovanému L. Š. s poukazom na právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4T/15/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2019, sp. zn. 5To/13/2018, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Tr. zák. účinného od 17. februára 2025 s použitím § 2 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie tak prokurátor ako aj obžalovaný L. Š..

Prokurátor v odôvodnení podaného odvolania poukázal na to, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2025, sp. zn. 2 TdoV/15/2023, došlo k zrušeniu aj obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, v tomto posudzovanom prípade len čo do výroku o treste, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, nie však k výroku o vine, ktorý zostal v platnosti a nedotknutý. Vzhľadom k tomu konajúci súd nemohol v rámci konania o treste zasiahnuť aj do výroku o vine tak, že zmenil právnu kvalifikáciu, nakoľko táto vychádzala z vykonaného dokazovania, ktoré preukázalo, že obžalovaný L. Š. sa skutku pod bodom 2) právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Tr. zák. dopustil ako člen nebezpečného zoskupenia, pričom uvedený záver platí bez ohľadu toho, že pôvodný rozsudok, ktorým bol obžalovaný L. Š. uznaný za vinného aj zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., bol zrušený.

Vzhľadom na to, že podľa názoru prokurátora dokazovanie ohľadom trestu bolo vykonané v potrebnom rozsahu a považoval ho za zákonné, podaným odvolaním sa domáhal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že by obžalovanému L. Š. podľa § 155 ods. 3, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov a podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. ho na jeho výkon zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný L. Š. podané odvolanie jednak odôvodnil sám a jednak prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej.

V odôvodnení z 21. apríla 2025 písaného vlastnou rukou argumentoval nasledovne:

- rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2025, sp. zn. 2TdoV/15/2023, došlo k zrušeniu nielen rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4To/7/2013, a rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012, ktorými bol okrem iného uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ale aj ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, čím sa myslí aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4T/15/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2019, sp. zn. 5To/13/2018, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Tr. zák., teda vyššie uvedené rozhodnutia aj vo výroku o vine a treste;
- konajúci súd vyššie uvedený rozsudok dovolacieho súdu nerešpektoval, čím porušil ústavnú zásadu prezumpcie neviny, keď dopredu prejedlikoval jeho vinu pokiaľ ide o členstvo v zločineckej skupine;
- podľa jeho názoru mu nesprávne bola zvýšená horná hranica trestnej sadzby v dôsledku asperačnej zásady, keďže trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania je už premlčané;
- konajúci súd mu nesprávne nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a naopak nesprávne priznal dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. f), písm. k) Tr. zák.

Podaným odvolaním sa obžalovaný L. Š. domáhal zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) Tr. por.

V odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej argumentoval tým, že konajúcim súdom došlo k porušeniu jeho práv na obhajobu tým, že:

- nebol mu doručený znalecký posudok príbratého znalca PhDr. L. W.;
- uvedený znalec bol predvolaný na hlavné pojednávanie, z ktorého dôvodu obžalovaný L. Š. požiadal, aby bolo hlavné pojednávanie vykonané v jeho neprítomnosti;
- znalec sa na hlavné pojednávanie nedostavil a konajúci súd postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. doplnenie znaleckého posudku prečítal;
- jeho obhajkyňa navrhla vykonať nové znalecké dokazovanie s poukazom na jeho predchádzajúce doplnenie, pričom o tomto návrhu nebolo konajúcim súdom rozhodnuté;

- v jeho trestnej veci došlo k paradoxnej situácii, keď napriek tomu, že v súbežnej veci vedenej na konajúcom súde pod sp. zn. 17T/5/2024 napriek splneniu podmienok na spoločné konanie nedošlo k spojeniu vecí a vzhľadom k tomu bol uznaný za vinného aj pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil ako člen nebezpečného zoskupenia napriek tomu, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté aj o jeho vine pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorý tvoril podklad aj pre vyššie uvedený obzvlášť závažný zločin;

- za tejto situácie podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok predčasný a je potrebné počkať na rozhodnutie o podanom návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko v prípade dovolacieho rozsudku ide o novú skutočnosť;

- opätovne vytykal konajúcemu súdu nepriznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a priznanie priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. f), písm. k) Tr. zák. a z týchto dôvodov poukázal na neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody, keďže vzhľadom na dĺžku konania je tu dôvod nie na zvýšenie, ale naopak na mimoriadne zníženie trestu.

Podaným odvolaním sa preto domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Trestná vec bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj Najvyšší súd SR) predložená 15. mája 2025 a vec bola elektronickou podateľňou pridelená do senátu 5T, ktorý pracuje v zložení JUDr. Juraj Kliment (predseda senátu), JUDr. Peter Štíft (predseda senátu) a Mgr. Michal Pollák (sudca).

Obžalovaný L. Š. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej písomným podaním z 22. mája 2025 vzniesol námietku zaujatosti voči členom senátu 5T sudcom JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Štíftovi, o ktorej senát 5T rozhodol uznesením zo 17. júna 2025, sp. zn. 5 To 5/2025, tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. vyššie uvedení sudcovia nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci. Obvinený L. Š. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej proti tomuto uzneseniu podal 14. júla 2025 sťažnosť, o ktorej päťčlenný senát tunajšieho súdu uznesením z 21. novembra 2025, sp. zn. 2 TdoVS 9/2025 rozhodol tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj:

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie;
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy;
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Najvyšší súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolania podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolania prokurátora a obžalovaného L. Š. sú sčasti dôvodné.

K procesnej stránke veci:

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) podal dňa 25. apríla 2014, pod č. k. VII/2 Gv 117/13/1000-143 obžalobu okrem iných aj na obvineného L. Š..

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/15/2014 z 25. septembra 2018 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 13/2018 z 20. júna 2019 bol obžalovaný L. Š. uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., § 138 písm. c) Tr. zák., § 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v skutku č. 1)

L. Š. s doposiaľ neznámou osobou ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sú označovaní ako „M.“ na základe požiadavky člena tejto skupiny W. N. za finančnú odmenu v sume najmenej 3 000,- € sa dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09.20 hod. v L. na čerpacej stanici Z. na K. ulici v L. vyhrážal poškodenému W. Š., nar. X. W. XXXX takým spôsobom, že po tom ako sa poškodený zohol na zadné sedadlo svojho motorového vozidla K. M. J., ev. č. X. XXXDB počul nejaké puknutie, na čo sa otočil a zbadal, že zo zadného okna za vodičom osobného motorového vozidla Š. T. čiernej farby neznámeho evidenčného čísla stojaceho na K. ulici v L. na neho mieril obžalovaný L. Š. doposiaľ nezisteným predmetom pripomínajúcim hlavň s tlmičom, pričom k výstrelu ani k zraneniu W. Š. nedošlo.

v skutku č. 2)

V presne nezistený deň pred dňom 6. októbra 2009 Y. Z. ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa nazývajú ako „M.“ kontaktoval s príslušom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na poškodeného W. N. nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „M.“ J. I., ktorého súčasne inštruoval, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný. J. I. sa spojil s obžalovaným L. Š., členom zločineckej skupiny „M.“, informoval ho o zadaní od Y. Z. Spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na poškodeného W. N., k čomu oslovili obžalovaného B. X. a W. K., ďalších členov zločineckej skupiny „M.“. Dňa 6. októbra 2009 okolo 09.30 hod. na ulici L. medzi obytnými domami s popisným číslom X. a X. v Z. napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. W. Z. M. XX, EČV: Z. XXX P. začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. W. O. striebornej farby s tmavými sklami, EČV: Z. XXX S. vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. Š.U., J. I., B. X. a W. K., jeden z nich udrel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, obžalovaný L. Š. držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd. Následne L. Š., J. I., B. X. a W. K. nastúpili späť do motorového vozidla a odišli z miesta činu preč. Týmto konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú trieštivú zlomeninu ľavej píšeľavy vnútrokĺbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm, povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, odery a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaným trestným súdom v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 To 7/2013 z 13. mája 2014 (v rozsudku nesprávne uvedené 4 To 10/2012) v trvaní 25 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní 3 (troch) rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Najvyšší súd rozsudkom z 23. mája 2024, sp. zn. 2 TdoV 15/2023, rozhodol tak, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. por. bol porušený

zákon v ustanoveniach § 2 ods. 4, ods. 10 ods. 12, § 31 ods. 1, § 168 ods. 1 a § 319 Tr. por. v neprospech obvineného L. Š.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil vo výrokoch týkajúcich sa obvineného L. Š. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prikázal Špecializovanému trestnému súdu, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prerokoval a rozhodol, a to v inom zložení senátu. Zároveň rozhodol o vzatí obvineného L. Š. do väzby, pričom väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Najvyšší súd po náleze Ústavného súdu z 15. januára 2025, sp. zn. II. ÚS 491/2024, uznesením z 5. februára 2025, sp. zn. 2 TdoV 2/2025, podľa § 380 ods. 2 Tr. por. vzal obvineného L. Š. do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že začiatok lehoty väzby určil od 9.15 hod. 23. mája 2024, pričom obvinený bude väzbu vykonávať v ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Zároveň bol zamietnutý návrh obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým došlo k zrušeniu aj výroku vyššie uvedeného rozsudku o upustení uloženia súhrnného trestu, predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v trestnej veci obžalovaného L. Š. 26. februára 2025 určil termín hlavného pojednávania na 26. marca 2025, na ktoré predvolal obžalovaného L. Š., jeho ustanovenú obhajkyňu JUDr. Gabrielu Klátikovú, PhD., prokurátora a znalca z odboru psychológia dospelých PhDr. L. W., PhD., ktorého uznesením z 22. júla 2024, sp. zn. BB-4T/15/2014, podľa § 142 ods. 1 Tr. por. pribral do konania za účelom doplnenia znaleckého posudku č. 3/2014 ohľadom prognózy ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného L. Š., ktoré tento znalec predložil konajúcemu súdu 7. novembra 2024, pričom uvedené doplnenie znaleckého posudku bolo vykonané bez účasti obžalovaného L. Š., keďže tento sa po oboznámení so stavom veci tomuto psychologickému vyšetreniu odmietol podrobiť. Ustanovená obhajkyňa sa s obsahom spisu naposledy oboznámila 5. novembra 2024.

Znalec PhDr. L. W., PhD. mailom doručeným konajúcemu súdu 3. marca 2025 ospravedlnil svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní 26. marca 2025 z dôvodu kolízie s inou pracovnou povinnosťou s tým, že „súhlasí s čítaním Doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 3/2014, ku ktorému nemá čo dodať“.

Obžalovaný L. Š. prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne JUDr. Gabriely Klátikovej, PhD. po predvolaní na hlavné pojednávanie písomným podaním zo 7. marca 2025 jednak navrhol doplniť dokazovanie výsluchom znalca PhDr. L. W., PhD. a rovnako tak požiadal o doručenie predmetného doplnenia znaleckého dokazovania. Predseda senátu písomným podaním z 10. marca 2025 ustanovenej obhajkyni oznámil, že uvedený znalec bol na hlavné pojednávanie predvolaný, pričom požadované doplnenie znaleckého posudku je možné získať nazretím do trestného spisu, resp. do jeho elektronickej verzie. Na konajúci súd bolo 11. marca 2025 doručené upovedomenie, že zastupovanie obžalovaného L. Š. na základe plnej moci z 10. marca 2025 prevzala advokátka JUDr. Ivana Halahijová, pričom táto predvolanie na hlavné pojednávanie prevzala 14. marca 2025. Predseda senátu zároveň opatrením z 11. marca 2025, sp. zn. BB-4T/15/2014 podľa § 40 ods. 5 Tr. por. zrušil ustanovenie obhajkyne JUDr. Gabriely Klátikovej, PhD.

Obžalovaný L. Š. písomným podaním doručeným konajúcemu súdu 17. marca 2025 požiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti z dôvodu paralelného trestného konania (eskorta a premiestňovanie v rámci výkonu väzby) s tým, že jeho zvolená obhajkyňa JUDr. Ivana Halahijová na hlavnom pojednávaní v jeho mene prednesie všetky vecné a právne argumenty.

Na hlavnom pojednávaní konanom 26. marca 2025 v neprítomnosti obžalovaného L. Š. potom, čo obhajkyňa JUDr. Ivana Halahijová namietala nedoručenie doplnenia znaleckého posudku a navrhla opätovné predvolanie znalca PhDr. L. W., PhD., konajúci súd postupom podľa 268 ods. 2 Tr. por. prečítal doplnenie znaleckého posudku s tým, že návrh obhajkyne obžalovaného L. Š. na doplnenie dokazovania výsluchom znalca PhDr. L. W., PhD. zamietol.

Týmto procesným postupom konajúci súd zásadným spôsobom porušil právo obžalovaného L. Š. na obhajobu v jeho materiálnom zmysle, keďže kľúčovým spôsobom zasiahol do možnosti obžalovaného L. Š. uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam znalca, pričom pri samotnom posudzovaní, či v konkrétnom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétného prípadu a tieto individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť, pretože právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obžalovaného L. Š. a jeho obhajkyne a zákonný postup pri reakcii súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že sám konajúci súd osobný výsluch znalca považoval za dôvodný a nevyhnutný, keďže ho na hlavné pojednávanie predvolal, o tejto skutočnosti informoval aj v tom čase ustanovenú obhajkyňu, obžalovaný L. Š. aj s poukazom na túto skutočnosť požiadal o konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti, pričom ospravedlnenie neúčasti znalca na hlavnom pojednávaní nebolo procesným stranám dané na vedomie.

Rovnako podľa názoru odvolacieho súdu nebol tento dôkaz vykonaný zákonným spôsobom, keďže neboli splnené ani zákonné podmienky na prečítanie doplnenia znaleckého posudku podľa § 268 ods. 2 Tr. por., napriek tomu, že sa znalec naň odvolal, pretože podľa § 252 ods. 5 Tr. por. možno bez súhlasu obžalovaného prečítať len zápisnicu o výsluchu znalca.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd odvolacie námietky obžalovaného L. Š. v tejto časti vyhodnotil ako dôvodné.

K výroku o treste

Špecializovaný trestný súd obžalovanému L. Š. uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. účinného od 17. februára 2025, keďže obžalovanému nebolo možné ukladať trest odňatia slobody podľa ods. 3 § 155 Tr. zák. (ako člen nebezpečného zoskupenia), pretože rozsudok súdu, ktorý deklaroval, že obžalovaný spáchal zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. bol rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 23. mája 2024, sp. zn. 2 TdoV 15/2023 zrušený.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať jednak na odôvodnenie tohto rozsudku na strane 39, z ktorého vyplýva, že dovolací súd dáva súdu prvého stupňa do pozornosti, že podľa odpisu z registra trestov došlo u obvineného L. Š. rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4T/15/2014 k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho odsúdenie v tejto veci, t. j. rozsudok súdu prvého stupňa z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd predmetné rozsudky vo vzťahu k obvinenému L. Š. zrušil, upozornil súd prvého stupňa na presah tohto rozsudku do trestnej veci, v ktorej bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Rovnako odvolací súd považuje za potrebné poukázať hlavne na odôvodnenie uznesenia dovolacieho súdu o vzatí obvineného L. Š. do väzby na strane 25, z ktorého vyplýva, že ďalším významným aspektom pri hodnotení osobných pomerov obvineného bola aj tá skutočnosť, že tomuto v inej trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. BB-4T/15/2014, v ktorej bol právoplatne odsúdený pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. hrozí uloženie relatívne vysokého trestu, keďže § 155 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje trestnú sadzbu 10 až 15 rokov. Vo vzťahu k tejto skutočnosti je potrebné zdôrazniť, že výrok o vine v tejto veci je vo vzťahu k obvinenému L. Š. právoplatný, keď v dôsledku dovolacieho rozsudku v aktuálne posudzovanej trestnej veci vo vzťahu k tomuto inému odsúdeniu došlo k zrušeniu výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, v dôsledku čoho táto iná trestná vec sa nachádza v procesnom stave neukončeného trestného stíhania, a to z dôvodu potreby rozhodovania výlučne o treste za tam uvedenú trestnú činnosť. V tejto inej trestnej veci pritom konajúcemu súdu nič nebráni konať a rozhodnúť v otázke trestu, a to aj z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti konania prednostne bez potreby vyčkávania na rozhodnutie v merite veci v posudzovanej

trestnej veci, v ktorej sa zjavne vykoná odznova celé dokazovanie po návrate z dovolacieho konania až do stavu podanej obžaloby, o ktorej aktuálne vykonáva hlavné pojednávanie iný, než pôvodný senát. V závere dovolací senát k trestnej veci vedenej na špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-4T/15/2014 uviedol, že bude jeho úlohou, aby čo najskôr rozhodol v otázke trestu obvineného s odkazom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, keďže toto konanie je v stave relatívnej právoplatnosti v otázke viny obvineného a eventualita uloženia obvinenému trestu odňatia slobody v tomto konaní v prípade právoplatnosti by znamenala aktiváciu prednostného trestu odňatia slobody pred väzbou v posudzovanej trestnej veci, z ktorej by tak obvineného v prípade uvedenej eventuality bolo nevyhnutné prepustiť do výkonu trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedeného odôvodnenia dovolacieho súdu bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4T/15/2014, ktorým bol obžalovaný L. Š. uznaný za vinného aj pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) a § 141 písm. a) Tr. zák. je vo výroku o vine právoplatný, teda nemenný, a to aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii a naplneniu jej zákonných znakov. V tejto súvislosti treba len dodať, že právna kvalifikácia podľa ods. 3 písm. a) § 155 Tr. zák. teda, že tento trestný čin spáchal ako člen nebezpečného zoskupenia, nebola v posudzovanej veci založená výhradne na rozsudku v inej trestnej veci, v ktorej bol predtým odsúdený aj pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ale vychádzala z dokazovania vykonaného výslovne v tejto trestnej veci, a to konkrétne z výpovedí svedkov Y. Z. a J. I., ktoré preukázali, že motívom spáchania tohto skutku bolo získanie finančných prostriedkov v prospech zločineckej skupiny, ako aj pre jej jednotlivých členov. Záverom sa žiada doplniť, že zločin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. nekonzumuje, resp. nevyklučuje spáchanie trestného činu členom zločineckej skupiny a naopak, keďže v danom prípade ide o samostatné trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu. Zmiernenie trestu v danom prípade by prichádzalo do úvahy len v prípade neskoršieho zmiernenia trestnej sadzby pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., resp. k zániku trestnosti v prípade vypustenia tohto kvalifikačného znaku z predmetnej skutkovej podstaty, k čomu ale v posudzovanom prípade nedošlo.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd SR k záveru, že odvolanie prokurátor je vo vzťahu k výroku o treste dôvodné.

Ostatné odvolacie námietky obžalovaného L. Š. považoval odvolací súd za právne irelevantné, pričom povinnosťou súdu prvého stupňa bude po vrátení veci sa aj s týmito v primeranom rozsahu vyrovnáť.

Z týchto dôvodov potom Najvyšší súd SR na podklade odvolaní prokurátora a obžalovaného L. Š. podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špecializovanému trestnému súde, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že vo veci bude potrebné vykonať výsluch znalca PhDr. L. W., PhD. v súvislosti s jeho Doplnením č. 1 k znaleckému posudku č. 3/2014 a následne rozhodnúť o treste s poukazom na vyššie vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.